

MIERE, DEXMETROPHAN SAU FĂRĂ TRATAMENT

Honey, dexmetrophan, or no treatment

Dr. Florentina Muțescu
medic de familie

Pentru acest studiu randomizat, dublu orb, a fost realizată o cohortă de pacienți cu vârsta cuprinsă între 2 și 18 ani, care prezentau tuse asociată cu IACRS (infecție acută a căilor respiratorii superioare). Toți pacienții au fost selectați din aceeași secție de pediatrie și prezentau rinoree și tuse de mai mult de 7 zile. Pacienților nu le-au fost administrate în ultimele 24 de ore antihistaminice sau dexmetrophan, iar tusea nu era determinată de o altă afecțiune precum pneumonie, sinuzită, astm sau rinită alergică.

Au fost constituite randomizat trei grupuri cu concordanță a vârstelor și le-au fost administrate medicamentele incluse în studiu: miere și respectiv dexmetrophan.

Grupurile de miere și dexmetrophan au primit aceleași cantități de substanțe calculate conform vârstei lor.

În grupul dexmetrophan dozele recomandate au fost de:

- 8,5 mg per doză (1/2 linguriță) la copiii cu vârsta cuprinsă între 2 și 5 ani;
- 17 mg per doză (1 linguriță) la copiii cu vârsta cuprinsă între 6 și 11 ani;
- 34 mg per doză (2 lingurițe) la copiii cu vârsta cuprinsă între 12 și 18 ani.

În grupul la care a fost administrate miere aceasta a fost diluată până la cantitatea corespunzătoare de dexmetrophan.

Un al treilea grup de control nu a primit nici un fel de tratament.

Părinții au fost rugați să noteze, conform unei grile, severitatea tusei, dificultățile de somn în

noaptea dinaintea studiului și în noaptea ulterioară administrării substanțelor incluse (fără tratament pentru grupul de control).

REZULTATE

105 copii cu IACRS au fost împărțiți în trei grupuri, 35 în grupul de miere, 33 în grupul cu dexmetrophan și 37 în grupul fără tratament. Nu au existat diferențe semnificative între grupuri cu privire la simptomatologia inițială.

Toate cele trei grupuri au raportat îmbunătățirea semnificativă a simptomatologiei, cu cea mai mare îmbunătățire în grupul căruia i-a fost administrate miere. La compararea grupului cu miere față de cel cu dexmetrophan nu au fost semnalate diferențe majore, la fel și între grupul dexmetrophan și cel fără tratament.

Totuși, au fost diferențe semnificative între grupul cu miere și cel fără tratament.

CONCLUZII

Comparativ cu pacienții fără tratament, cei care au primit miere au înregistrat îmbunătățiri semnificative ale acceselor nocturne de tuse, a fost diminuată proporția de copii care au înregistrat dificultăți în somn, efectele fiind comparabile cu dexmetrophanul administrat în cel de al doilea grup de studiu.

Autorii au concluzionat că din cauza îngrijorărilor existente cu privire la efectul dexmetrophanului la copii, mierea este o alternativă rezonabilă pentru aceste grupe de vârstă.